

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 ft.

Hirdetések előfizetési árak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., "Általános Tudósító" hirdetési osztálya Budapest.

Nyitlitter petitsora 20 ft.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Legyenek üdvözölve!

A dicső Zrínyiek emléke által megszentelt szép Muraköznek egyik városában, Perlak szívélyes és vendégszerető falai között július hó 3- és 4-én a »Zalamegyei általános tanító-testület« évi közgyűlést tart.

Legyenek üdvözölve ezen alkalomból vármegyénk derék tanítói, a magyar kultúra apostolai, kik a világtörténelem egy nagy igazságának hódoltak akkor, a midőn három évtizeddel ezelőtt tömörültek, egységes testületté alakultak, mert régi elv, régi igazság, hogy egyesülésben rejlik az erő!

Isten áldja, százszor áldja meg őket. Szívből, lélekből köszöntjük a béke apostolait, hisz ők a jobb jövő zálogai, az ő ügyük nemcsak e vármegye, hanem az egész nemzet ügye, győzelmük az iskola diadala, a magyar haza dicsősége.

Nincs nagyobb és nemesebb feladat, mint a néptanító karé, mint a mely hivatva van a nemzet millióit hazafias, értelmes és vallásos honpolgárokká nevelni.

A mióta egy hatalmas államférfiu, (Brougham) egy parlamenti beszédében kimondotta, hogy »a tanító abc-je nagyobb hatalom, mint a katoná szuronya«, azóta belátták azt is, hogy nem az a hatalmas állam, a mely jól szervezett katonasággal rendelkezik, hanem az, a melynek polgárai értelmesek és vagyonosak. Mert az értelem és vagyon volt örökké azon két nagyhatalom, mely a világot kormányozta. ezeknek

köszönheti az emberiség összes vívmányait, ezek nélkül sem a békeben, sem a háborúban boldogulni nem tudna.

A tanítás és nevelés kérdései kezdik immáron jogos helyeiket elfoglalni a magyar közvélemény érdeklődésében. Az a páratlan szellemi haladás, melyet a múlt század utolsó éveiben felmutathattunk, magára vonta a külföld figyelmét is, a mi önértékünket emelte. Annak a tudatára ébredtünk, hogy a kultúra kérdései egyenesen belevágnak a nemzet jövőjébe s így az iskola munkája, a tanítók, tanárok működése nem lehet közömbös a közélet egyetlen faktora előtt sem.

Hiszzen a magyar nemzeti kulturpolitikának a népoktatás a fundamentuma. Ha ez a fundamentum nem szilárd, hiába építünk rá mutató palotákat. A felületes szemlélő megcsodálhatja, de mi örömmünk lehet e csodálásban, ha saját szemünkkel látjuk, érezzük az alap gyöngéséget. A magyar kultúra fényének, hódító erejének áll kell példát adnia a nemzet minden rétegére, mert csak így lehet magyarrá, erőssé ki- és befelé számottevővé Magyarországot, a magyar állam. Ne várjunk mindent a kormánytól, mert nem a kormányok fogják megoldani a magyar kultúra problémáját: az csak az egész nemzet együttes erejével és munkájával lesz megoldható.

Hála közoktatási miniszterünk lelkes buzgalmának: az élet és az iskola kapcsolatának fontossága kezd a közvéleményben, a társadalomban is mindjobban megerősödni.

Azok az új eszmék, új szükségek, melyeket a haladó kor lépten-nyomon támaszt,

átalakítólag hatnak a nemzet életére. A kutató ész a formaságok helyett a tartalmat keresi; e földön minden változásnak van alátéve, de egynek nem szabad változnia: a szeretetnek; annak a szeretetnek, mely a tanítót a néphez, annak szellemi és anyagi érdekeihez fűzi, mely szeretet nélkül nem is képzelhetünk igazi, hivatásos néptanítót.

A kornak hullámzó és változó eszméi és czieljai között, a tudás nagy arányai mellett el ne tévesszék az irányt: a vallás-erkölcsi érzelmek fejlesztését. A sok-sok nemes és magasztos érzelmek között első helyen kell, hogy ez álljon. Ez a koronája a többinek, ez képeit az embert a nemes, a jó, az erkölcsi törvény szerint való cselekedetekre; ez adja meg minden embernek az élet keserű megpróbáltatásai között a türelmet, megnyugvást. Ha a vallás-erkölcsi érzelmek hiányzik, kivetkőzötteti az embert emberiségéből, a rút önzés karjaiba dobja, lelkét sivárrá, kedélyét borossá teszi. Az ilyen embernek nincs ereje elviselni egy pillanatra sem az élet terheit, képtelen lemondani arról, ami talán ideig-óráig tartó örömet, boldogságot szerez neki.

A vallás-erkölcsi alapra építessék az igazi, magyar nemzeti kultúra ama nagy épületét is, a melynek homlokán ott ragyog a szabadság, egyenlőség és testvériség csilaga s köveit kösse össze az igaz és benső hazaszeretet.

Mindent a hazáért! Az ő kezükre van bízva a zsenge koru gyermek, azzá tehetik, a mi vé akarják. Oltásuk be szívükbe a magyar nemzet nagy fiainak emléket, fejtsék

TÁRCSA.

Iskola és egyház a magyar nemzeti ügy szolgálatában nemzetiségi vidéken.

Irta és a »Muraközi Tanítóörk«-nek 1901. május hó 18-án Perlakon tartott közgyűlése alkalmával felolvasta: Zrínyi Károly tanítóképző-intézeti tanár.

(Vége.)

Ha pedig figyelembe venné híveinek magyar nyelvi tudását a pap s gyöngéséggel, minden erőszak nélkül, csak jóakarattal, de következetesen használná a velük való érintkezésben a hazai nyelvet: azok mindjárt több értéket is fognának neki tulajdonítani. Nemcsak hogy nem felejték el, de előszeretettel használnák, mert hisz nemcsak a tanító, de a lelképásztor is azt vallja, hogy ez a nyelv rájuk nézve nemcsak hasznos, de szükséges is. S ha azután a szöveket is felhasználja, hogy bizonyos alkalmakkor az Isten igéit magyarul is hirdesse: lassan-lassan szaporodni fog azoknak a száma, kik ezeket a kivételesen megtartott szónoklatokat meghallgatják azon mértékben, a hogy az iskolai nevelés alapján a magyarul tudók száma évről-évre a községben gyarapszik s ha 50 év alatt nem is, de két emberöltő alatt el fogja érni az ilyen eljárás mellett az egyház, hogy az iskolával váltívetve meg fogjuk magyarosítani az egész nemzetet. S ha azután igénybe veszi a lel-

kész és tanító az olvasókönyvet, hazafias községi ünnepeket rendeznek, befolyásuk segítségével menedékházakat, kisedővőket szervezhetnek: annyira asszimilálódnak a társadalom; akkora tért hódít a magyar nyelv, a magyar érzés, hogy mesébe illő dolog lesz valamikor; hogy itt, ezen a földön, ezer éven keresztül valóságos bábeli zűrzavar uralkodott a nyelvek sokasága tekintetében.

Utópistának fognak engem tartani talán T. Kartársaim közül is sokan, hogy ily légvárat építék. Belátom azt magam is, hogy a mai viszonyok mellett, a mai társadalomnak tapasztalható közömbösségével szemben csakugyan álomba való dolgok még ezidőszert. De azért mégis tessék elhinni T. Kartársaim, ha minden egyes tanítója és lelkésze ennek a Hazának úgy gondolkodik, a hogy én gondolkozom és én érzek, a mi cédtudatosa és következetes, lelkes munkálkodásunk által meg lehetne törni a társadalom indolenciáját, s váltívetett törekvésekkel, közös akarral együttesen átalakíthatnók az egész nemzetet is, olyannyira, hogy csodájára járnának valamikor a polihistorok ebbe az országba, hogy itt, ezen a földön, ebben a Babilonban, az asszimilációs munkája mily könnyűszerrel, mily simán s minden megrázkodtatás nélkül valnmikor végbemehetett!

Igenis megvalósíthatók — T. Kartársaim — ezek a most még ábrándszámba menő óhajataink is, mert az iskola és egyház megbecsülhetetlen, fölülmulhatatlan nagyhatalom.

Ha összetartunk, fölépítjük eszményünket, az erős, a minden viharral szembeszálló tudó s mindenkinégyaránt imponáló egységes magyar államat, a melynek a legkeményebb sziklánál is erősebb talapatát, faj- és vallásbeli különbség nélkül, Magyarország összes népeinek meglegedése, hűsége és tántoríthatlan honszerelme képezi.

Igenis ez a mi czielünk, T. Hölgyeim és Uraim, nekünk, az állameszme szolgálatában, nemzetiségi vidékeken küzdő hazafias-érzűletű tanítóknak! Ezt az eszmét akarjuk mi megvalósítva látni! S ehhez a magunk lelkesedése, a magunk munkája szükséges elsősorban; de csatlakozásra szólítjuk föl a nemzetiségi vidékeken működő egyháznak tagjait, a lelkészkat is, hogy nekünk ebben a nehéz nemzeti munkánkban segítségünkre legyenek.

Érjük el együttesen szívünknek azt a közös vágyát, hogy az egységes magyar társadalom megteremtünk, melynek lelke azzal a parancsolattal legyen kiképezve: »Hazádnak rendületlenül légy híve óh magyar!« S tanító és lelkész, iskola és egyház s egységes magyar társadalom meg is fogják alkotni az egységes magyar államot!

Ez legyen a mi mindennapi imánk! Ha templomot épít a nép, hogy benne Istenét imádjá; ha szobrot emel egy nemzet nagy fiának, szilárd alapra fekteti mindakettőt: ugy nekünk is az legyen a törekvésünk nap-nap után; a mi mindennapi imánk is abban csücsösödjék ki, hogy egy erős magyar állam megvalósítására

ki dicső tetteiknek belső indító okait, nemesiséik érzelmeiket.

Ha elmondják nekik azt, hogy:

Ragyogó, fényes multja van e nemzetnek. Nemcsak saját létének s nagyságának biztosításáért küzdött élet-halál harcokat egy évezreden át, hanem mindazokért is, kik édes otthonjukat védszárnyai alatt keresték. És ha elmondják nekik azt is, hogy e hazában, bármely nyelven imádkoznak is a szeretet és béke Istenéhez a népek, mindnyájan magyarok vagyunk, egy a jogunk, egy a kötelességünk; akkor nem fogja magát idegennek érezni, szeretettel simul azon nemzettesthez, melyet — fájdalom erőszakos módon, ámitással s kifelé gravitálással — itt-ott elidegeníteni iparkodnak.

Ismerje s tanulja meg a haza leendő polgára az államot alkotó nemzet nyelvét, nemcsak azért, mert ezt a haza történelmi multja megköveteli, mert a magyar nyelv tudása anyagi, szellemi és erkölcsi állami nagyságunkhoz alapfeltétel, hanem azért is, mert saját »énjének« boldogulása is csak attól fog függni. Le a válaszfal: hozzoz bennünket egymással közelebbi viszonyba egy az állami s hivatalos magyar nyelv s mig senkitől meg nem vonatik saját anyanyelvének bírása és gyakorlása, ha így járnak el, ezzel szolgálatot tesznek a hazának.

Ezt tenni hazafiúi kötelességük!

Az ember földi életének ezen két legmagasztosabb ideálját: az Istenbe való hitet és a hazaszeretetet igyekezzenek párosítani. Tanítsák meg a gondjaira bízott gyermekeket arra, hogy: »Imádjad Istenedet, ezt az őserőt, mely teremtett s mely fenntart; de csókolva borulj hódolatodban a másik őserő rögeire is: omolj tédre a Haza nagysága előtt, mely eltart s ha megszűntél élni, ölébe is fogad.«

Midőn a »Zalamegyei áll. tanítótestület« Perlak város nemes és hazafias közönségének kitüntető meghívása folytán közgyűlését a jelen évben ott tartja, lelkünk melegéből üdvözöljük a dicső Zrinyiek földjén a nemzet napszamosait, vármegyénk tanítóit.

Legyen Isten áldása, oltalma munkájukon; koronázza siker tevékenységüket s munkájuk minél dúsabban gyümölcsözzék a haza s a népoktatás javára.

irányuló törekvéseinket az Egek Úra megvalósítsa!

A nemzetnek egy hazája, egy Istene, egy becsülete van; az utóbbit meg kell őriznünk, hogy imánk a Hazáért meg legyen hallgatva. S erre a megbecsültetésre csak akkor leszünk érdemesek, ha Hazánkat iránt való kötelességeinket hazafias lelkiismeretességgel teljesítjük.

Ne ülünk tehát még tovább is összekulcsolt kezekkel; de kezdjük meg a nemes munkát együtt, melynek teljesítését joggal várja tőlünk a nemzet, melynek jövője, melynek sorsa kezünkben van létére. Ne hagyjuk szétmállani az imádozt Hazát!

Nézzünk körül a nagy mindenségben! Nem találunk sem az ó-, sem a középkorban, de az ujkorban sem egy nemzetet sem, egyetlen egyet sem, mely első és legszentebb kötelességének ne a saját fájának fontartását, nemzetének erősítését, államának fölvirágoztatását tekintette volna és ne tekintené ma is. És mi magyarok, körülvéve az idegenajku és idegenfajku nemzetiségeknek egész sokaságától, az ellenséges indulatú államoknak egész tömegétől, csak mi magyarok legyünk az egyedüliek a világhistóriában, kik fajunkkal nem örödvé, nemzetiségünknek gyöngöttetését — ezt által mások erősödését előmozdítva — némán túrjuk?!

Tisztelt Közgyűlés! Bocsanatot kérek, hogy oly sokáig próbára tettem türelmüket. De ebben a nagy terjedelemben is, szűk körben mozogtam csak. Szűk keretbe foglaltam össze mindazt, a mit Önöknek ez alkalommal, e tárgyban, mondani

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mai számában tesszük közzé a csáktornyai állami polgári fiúiskola azon tanulóinak a névsorát, a kik megtakarított filléreikkel áldoztak a Zrinyi emléké czéljaira. A gyűjtést a lelkes tanulók egymásközt eszközölték osztályonként, a IV. osztályban Zdelár Miklós, a III-ikban Scheffer Tivadar fáradoztak. Nagyon szép az áll. polg. iskola tanulóinak a nemes ügy iránt tanusított érdeklődése, a mely annál is inkább figyelemre méltó, mert azoktól a hazafias tanulóktól jön, kik a nagy költő emléket az ő nevével elnevezett önképzőkörükben sok év óta oly szép sikerrel és oly nagy buzgósággal megőrzik. Ugyanebben a számban mutatjuk ki Fliszár Miklós mura-szent-mártoni tanítónak a gyűjtését, ki követésre méltóan bizonyította be azt, hogy a nép szívesen áldoz a jó czélra, ha a nép hivatott vezetői fáradságot vesznek maguknak s megismertetik őket Zrinyi emléke iránt tartozó kötelességeikkel. Fogadják úgy a csáktornyai polgári iskolai tanulók, valamint a mura-szent-mártoniak a gyűjtésért és adakozásért a Zrinyi-émlék köszönetét!

Tizenhetedik kimutatás.

A csákt. áll. polg. isk. fiúosztályai- nak tanulói	16 k. 95 f.
Hazsics József Göröghegy	50 f.
Karlavcsesz András »	40 f.
Bogdán Mihály »	20 f.
Novák József Lapány	20 f.
Hoffmann Jenő kereskedő Mura- Szent-Márton	1 k.
Filó Vincze M.-Szt.-Márton	40 f.
Novák Ferencz Felső-Véghegy	40 f.
Kristofics Péter asztalos Mura- Szent-Márton	1 k.
Fliszár Miklós tanító M.-Szt.-Márton	1 k.
Lackenbacher Vilmos kereskedő M.- Szent-Márton	1 k.
Névtelen J. (másodsor) Csákt.	10 k.

Összesen 33 k. 05 f.

Lapunk m. számának kimutatása 1842 k. 28 f.

Az eddigi gyűjtés eredménye 1875 k. 33 f.

akartam, Szerény vázlata ez annak a nagyméretű képnek, melyet nekünk, tanítóknak és lelkészeknek, ha valódi eredményt el akarunk érni, higgadt megfontolással, hosszas türelemmel, fáradsággal, odaadó munkával, hazafias lelkesedéssel kell kidolgoznunk, ha igazán hazafias napszamosok, munkások akarunk lenni a nemzetűgy szolgálatában.

Ily nevelési rendszer mellett a magyar nyelv megtanulása, hazafias érzület elsajátítása következtében, mindkettőnek a birtokában, idegenajku, idegen nemzetiségű polgártársaink is édesanyjuknak fogják tekinteni ezt a Hazát.

És ha ezt megérjük, meg vagyok győződve arról, hogy belső ellensége ennek a földnek nem lesz; mert meg fogja érteni itt mindenki, hogy a honpolgárnak itt, e földön, nemcsak a Hazában, de a hazáért is kell élnie!

Föl fogja itt fogni mindenki, hogy miért volt kötelessége ő neki is megtanulnia a magyar nyelvet?

És ha ezt megértjük valamennyien, testvérek leszünk mindnyájan, kiknek egy és közös a czélunk: nagygyá és hatalmassá tenni a magyarok imádozt Hazáját!

»És most uraim, ha akartok, jöjjetek, Itt a kezem, nyujtsátok ki kezeitek! Legyünk szeméi mindnyájan egy láncznak; Szüksége van mindnyájunkra Hazánknak!«
(Petőfi)

Mert a kurucznöta is azt mondja:

»Csak akkor erős a magyar,
Ha együttérez s egyet akar!«

A csáktornyai áll. polg. iskola fiúosztály tanulóinak adakozói.

I. fiúosztály: Deutsch Lajos 10, Hirschler Győző 20, Tóth Gyula 10, Hábián Elek 10, Weiszfeld Zsigmond 10, Nuszy Lajos 20, Flujhár István 20, Prelozsnják Isván 4, Szvacšina István 10, Grábár Károly 10, Szeiverth Antal 30, Gerstlauer Kornél 20, Kluger Aladár 6, Unterecker Antal 20, Mózes Béla 20, Győry Román 10, Salvachrist Gábor 20, Belső Fer. 4, id. Márczius P. 4 f.

II. fiúosztály: Mechnner Zsigmond 30, Fonay Jenő 30, Kolárics Sándor 20, Behek Ernő 52, Magyarosi Mihály 8, Herlinger Andor 40, Rádl Mihály 10, Pollák Ernő 10, Kozjak Károly 20, Breznicsár István 21, Hernstein Mór 6, Deutsch Elemér 6, Matuska István (Dr.-Vásárhely) 30, Videcz János (Vizi-Szt.-György) 40, Buchwald Mór 10 fill.

III. fiúosztály: Scheffer Tivadar 25, Pálffy István 2, Takács Károly 3, Hajdinyak János 4, Králl Ferencz 10, Grész László 2, Baán László 20, Tuboly Sándor 12, Karlsberger János 10, Schwarz Jakab rabbi 10, Hartmann Ernő 10, Mohárics István 10, Márkus Károly 2, Löwenstein Samu 20, Blühweisz Hermán 10, Aschner Arnold (Károlyváros) 10, Janda Géza 20, Horváth Ignác 4 f.

IV. fiúosztály: Dvorscsák József 20, Löwenstein Antal 20, Luria Imre 20, Buzsáky Béla 20, Selinger Dávid 30, Neumann József 20, Selinger János 20, Korpits Károly 20, Szeiverth Jenő 1 kor., Kollárics Lajos 40, özv. Báránics Andrásné 1 kor., Kovács Dezső (Domásinecz), 20, Czvetkovics Jenő 40, Flesch Sándor 30, Zdelár Miklós 40, Hanzsel József 10, Deutsch Miksa 20, Krisztofics Győző 25, Feisz Alajos 10, Löwenstein A. 5, Sáfrán István 10, Bratkó Károly (Dráva-Vásárhely) 20, Bálint Károly 10, Weller József 20, Kovacsics István 10, Dobsa József (Ujudvar) 10, Flojhár Antal 10, Kozlik Lajos 20, Jugh László 10, Horváth József (V.-Szt.-György) 10, Baranics Gábor 10, Jug József 10, Tóth Dezső 10, Bálint Károly 10 fill.

V. és VI. fiúosztály: Torkos Ferencz VI. o. t. 20, Pintlacs Miklós V. o. t. 20, Kayser Vilmos V. o. t. 30, Karlsberger Antal V. o. t. 20, Novák Károly V. o. t. 10, Funkenstein A. V. o. t. 20 fill.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatólag közölni.

KULÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos lárogatások.** Tóth László nagykanizsai törvényszéki elnök a mult héten megvizsgálta a perlaki kir. járásbírósgot, a hol mindent a legnagyobb rendben talált. Gubacsi Nándor zalaegerszegi pénzügyőri főbiztos a mult hét folyamán a helybeli pénzügyőri szakaszt vizsgálat alá vette, innen tovább folytatta körútját.

— **Halálozás.** Légrádon Gadó Mátvás plébánosot csakhamar követte lelkész/társa, a légrádi ev. lelkész, ki sok éven át a gyülekezet buzgó lelkése volt. Hívei a következő gyászjelentést adták ki: A légrádi ág. hitv. ev. gyülekezet fájdalomtelt szívvel jelenti szeretelt lelki pástzorának, tisztelendő Szilvágyi Gyula urnak folyó hó 26-án, délután 3 órakor, életének 56-ik évében történt gyászos elhunytát. Az Istenben boldogult 20 éven át volt a légrádi gyülekezetnek buzgó lelki pástora. Holt tetemei f. hó 28-án d. e. 10 órakor fognak örök nyugalomra helyeztetni. — Légrád, 1901. június 26-án. — Áldás és béke hamvaira!

— **Halálozás.** Megla István helybeli korcsmáros, ki több éven keresztül Csáktornya nagyközség h. birája is volt, f. hó 25-én életének 71-ik évében elhunyt. Halálát kiterjedt rokonság gyászolja. Temetése f. hó 27-én történt. Béke hamvaira!

— **A Szépitő-Egyesület köréből.** A helybeli Szépitő-Egyesület f. hó 26-án délután Morandini Bálint elnökletele alatt választmányi ülést tartott. Az ülésen több tárgy került elintézés alá. Nevezetesen: 1. Elnök bejelent a választmányának, hogy a dráva-szt. mihályi, u. n. temetői ut, véglegesen rendezve van, s így az egyesület egy régi munkája befejeztetett. 2. A választmány elhatározza, hogy az egyet f. évi augusztus hó 4-én a városligetben nyári-mulatságot tart, melynek rendezésével Baumann Zsigmond, Brauner Lajos, Frász Tamás, Mastnak József, Meider Albert, Mózes Bernát, Nuzsy Mátyás, Pecsornik Ottó, Polesinszky Emil, Szeiverth Antal, Salon Péter és Zrinyi Viktor bízták meg. 3. A »Barakka« nevű telek befásítása — tekintettel az egyesület jelenlegi nehéz pénzügyaira — egy későbbi időre halasztott el. 4. Végül az egyesület elhatározta, hogy átiratlag megkeresi Csáktornya nagyközség előjáróságát, a melynek kérelmezni fogja, hogy az utczákon levő fák védelmezésében nyújtsa az egyesületnek segédkezet.

— **Virághullás.** Plichta Béla csáktornyai külföldi körjegyzőt és családját súlyos csapás érte. Folyó hó 24-ikén Paula leánykaja életének 5-ik évében Vizi-Szt.-Györgyön meghalt. A gondviselő Isten legyen a gyászba borult családnak vigasztalója.

— **Az csákt. iparosok nyári mulatsága.** Csáktornya derék iparosai f. hó 23-án a városligetben igen sikerült nyári mulatságot rendeztek, a melyen a város közönségének színe-java megjelent, mintegy fényesen dokumentálva az iparosok iránti meleg érdeklődésüket. Ezen alkalomból az »Iparosok Otthona« javára felülfizetni szívesek voltak: Ziegler Kálmán 9 k. 60 f. Pecsornik Ottó 7 k. 20 f. Neumann Samu 4 k. 40 f. Szilágyi Gyula 3 k. 60 f. Friedl János 2 k. 20 f. Mózes Bernát 2 k. Nuzsy Mátyás 2 k. Salon Péter, Hepp Ede, dr. Wolf Béla, Szeiverth Antal, Morandini Bálint, Rosenberg Rudolf, Löbl Rezső, Pethő Jenő 160—160 k. Dittrich János 1 k. 20 f. Schratz Alajos, Bernyák Károly, Wollák Rezső, Mayer testvérek, dr. Schwarz Albert 1—1 k. Benedikt Béla, Kipke István, Pethő Jenőné uró 80—80 f. Schützer Lajos, Neumann Zsigmond, Polyák Samu, Czvetkovics Antal, Kopjár Sándor, Dénes Béla, Sztrahia Ferencz, Pecsornik Rudolf, Neumann Salamon, Rosenberg Kálmán, Löwensohn Miksa, dr. Krasovecz Ignác 60—60 f. Baumann Zsigmond, Hochsinger Salamon, Horváth István, Hoffmann Gyula, N. N., Csakathurner Hermán, Mayer Károly, Löbl Lipót 40—40 f. Bedics Ferencz, Rosenberg Richárd, Blau Sándor, Lerch Jakab, Fehér József 20—20 f. Rank Jakab, Koós Ferencz 10—10 f. — Fogadják a nemesszív felülfizetők ez uton is az »Iparosok Otthona« részéről a leghálásabb köszönetet.

— **Halálozások.** Gráhovecz András m-szerdahelyi körvoros életének 72-ik évében elhunyt. — Özv. Riedl Jánosné, Riedl Ilona m-szerdahelyi áll. tanítónő édesanyja hosszas betegség után 65 éves korában Mura-Szerdahelyen elhunyt. Legyen áldott emlékük!

— **Évzáró ünnepély.** A helybeli áll. polgári fiu- és leányiskolában a f. tanév ünnepélyes bezárása, a »Te Deum« junius hó

27-én tartott meg. A tanulóifjúság az intézeti lobogóval a tanárok vezetése alatt a templomba vonult, a hol istentisztelet tartott. Nem hallgathatjuk el, hogy a tanulóifjúság ezen istentisztelete csendes misével folyt le, s a templom szentélyében a katedrális volt felállítva; mintha a kántor, ki az előbbi gyászmele alatt énekelt, nem lett volna képes énekével emelni az istentisztelet fényét és magasztosságát. Fájjaljuk, hogy ez megtörtént, s hisszük a jövőben ily dolgok nem fognak megisméllődni! Mise végén az évzáró ünnepély szép énekek, szavalatok és beszédek kíséretében az intézet tornatermében folyt le, hol számos szülő és tanügybarát volt jelen. Itt Pála Mihály igazgató lelkes beszédet intézett a tanulóifjúsághoz, istenfélelemre, hazaszeretetre és munkára serkentve őket; végül pedig kiosztattak a jutalmak. A Királyi Pál-féle alapítvány kamataiból szorgalom és előmenetelért 20—20 kor. juttalomban részesültek: Fonay Ernő II., Marinovics Alajos III., Zdelár Miklós IV., Jakkics Terecz és Vincze Karolin IV. o. t. A csáktornyai fiatalság által alapított Magyar-Ösztöndíj kamatai, 10 frc. aranyat Radli Mihály II. o. t. kapta. Könyvjuttalomban részesültek: Kelemen Ferencz, Hirschler Győző, Tótor Irma, Zrinyi Margit I. és Radli Gizella II. oszt. tanulók.

— **Évzáró vizsga Miksavárott.** Folyó hó 22-én tartották meg az évzáró vizsgát Miksaváron, a melyre az ottani iskolaszéki tagokan kívül megjelent Dráva-Vásárhelyről három állami, Csáktornyról pedig Dobos Elek községi tanító. A vizsgán különösen az I. és II. oszt. növendékei nyerték meg az érdeklődők tetszését. Az apró gyerekek oly tiszta kiejtéssel és oly ügyesen produkálták magukat a magyar beszédben, hogy mindenki csodálkozott rajtuk. És ez a szép eredmény az ottani fiatal tanító, Sostarits Elek kiváló érdeme, a ki fáradhatatlanul buzgálkodott azon, hogy a kis csemeték szívében ne csak gyökeret verjen a magyar haza iránti szeretet, hanem megkedveltesse velök a magyar nyelvet is. S hogy nemes munkája nem veszett kárba, annak fényes bizonyítéka az a sok szép felelet, a melylyel azok a kis honpolgárok a hallgató közönséget gyönyörködtették.

— **Megjutalmazott iparostanulók.** A helybeli alsófoku iparosiskola mult vasárnap záróvizsgálata alkalmával Bukevecz Jakab és Horváth Antal tanulók 10—10, Szakonyi György pedig 3 korona pénzzuttalomban részesültek.

A közönség köréből.

Folyó hó 24-én, azaz vasárnap, a csáktornyai iparosok nyári mulatságot rendeztek, mely alkalommal fellobogózták az ugynevezett városligetet.

A főbejáratnál két lobogó volt. Egy piros, fehér, zöld és a másik piros, fehér, kék. Azt hiszem, ezen nem csak én, de mindenki határozottan mindenki megbotránkozott. Kérdeztem az elnököt, hogy miért tették ki a kék színű zászlót. Az elnök úgy ütötte el a dolgot, hogy kiment a színe a zöld szövetnek. Feltennék-e a horvátok az ő lobogójukat, ha a kék átváltozna zöldre? Nem. És senki, kiben egy parányi hazafias érzés van. — Csodálatos, nálunk, ép itt a határszélen tűzik ki. Tán 10—15 fiatal kereskedő- és iparossegéd oda jött hozzám és

kértek, vetessem le a lobogót, de elutasított az érdemes elnökség. Csak hosszabb rábeszélés után békítettem ki a fiatal embereket, hogy botránny ne csináljanak.

Kérném, kegyeskedjék becses lapjában ezt megérteni, mert nem szép dolog, hogy nemzeti színeinkkel, melyeket ősapáink adtak át nekünk, ily módon visszaéljenek.

Csáktornya, 1901. jun. 24.

Tisztelettel

G.

Nagyon szép és dicséretre méltó dolog egy a beküldő, mint az iparos és kereskedő-íjnak részéről, hogy hazafiai érdeklődéssel viseltetnek a magyar nemzeti trikolór jogai iránt. Ez különösen itt, a határon a legszentebb kötelessége mindenkinek, a kinek »itt élnie és hálnia kell«. Csak hogy tulzásba sem szabad vinni a dolgot. A kérdésben forgó esetben nem roszakaratról van a szó. Az eső kékre mosta a zöldet s ezt a színváltozást nem vette észre az, a ki a zászlót kikölcsondözte az iparosok népünnepélyéhez. Hogy tehát senki se ötközze meg zászlóink színváltozásában, — mert más zászlók is ilyen bajban szenvednek — kérjük városunk t. zászlótulajdonosait, hogy a zászlók kékre mosott részét mielőbb cseréljék fel zöld színűvel. Kereskedőinket pedig arra kérjük, hogy olyan zöldszínű szöveget szerezzenek be, melynek nem árt az eső. A szerk.

Egy cukrász nyilatkozata.

Várady József ur Abonyban a cukrász-mesterség üzi. Ezen foglalkozás a szembetűnően gyengébb természetűeket különösen a stökökemence forrása folytán keletkező balesetek teszi ki. Az általuk beszívott levegő el van romolva, a tulhevített légkör gyengíti a vért, miáltal az ember a vérszegénység és gyomorbagoly iránt fogékonyvá válik. Váradi ur egy napon azt olvasta az újságban, hogy a Pink labdacso, ezen első-rangú erősítő szer olyan betegségek ellen, mint azok, amelyekből ő volt egy idő óta meglátogatva, nagyon hatásosak, tehát nem habozott tovább, hogy ezeket megszerezze magának. A következő módon fejezi ki meglepődését a Pink-labdacsok által elért eredményekről:

»Teljes örömmel nyilatkoztam önnek a következőket: Több mint nyolcz hónap előtt nagyon vérszegény lettem, elvesztettem erőmet és kedvet és oly heves fejfájásban szenvedtem, hogy azt hittem, hogy szegény fejem szétreped. Továbbá a gyakori oldalszurás minduntalan előlított a lélegzetemet, szóval egész lényem le volt verve a fájdalomtól és gyengeségtől. Számos gyógyszer, melyeket nekem írtak, vettem be, de eredmény nélkül, erre kísérletet tettem a Pink-labdacsokkal és ezeknek nem reméltem hatásuk volt. Ma teljesen meg vagyok gyógyulva és nagyon jól érzem magamat. Jó étvágyam van és a gyomorfájdalmak megszűntek, hasonlóképpen derék és hátfájásom. Nagyon jól alszom és fáradtság nélkül bírok dolgozni. Egy szóval a Pink-labdacsok ismét egészségessé és erőssé tettek.

Mindezen bajok, melyek Váradi ur betegségének lefolyását jelzik, a vérszegénység jellemző tünetei, melyek a vér elszegényedéséből származnak. Ez ezen gyógyítás egyetlen alapja a Pink-labdacsok helyreállító hatásában rejlik, mely labdacso a vért gyarapítja és ezáltal a vérszegénységet, sápkórt, idegfájdalmat, neurastheniát, rheumát és az általános gyengeséget úgy férfiak, mint nőknek legyőzi.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint Ausztria-Magyarország fővárában **TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél**, (Budapest, Király-utca 12.) **írt 75 kr-ért dobozonként, vagy 9 frt-ért 6 dobozonként.**

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Jeli je potreben bič?

Zato smo postavili gori ovo pitanje, jer najviše njih, koji konje držiju i kućiši su na toj misli, da nē samo je potreben bič pri konjih, nego da je bez njega niti nē moći biti.

Mi smo na toj misli, da je bič vu nekojih izvanrednih slučajih i onak po čovečjim hasnuvanu potreben, ali ovak drugač je moći bez njega biti, nego, — negledajuć na malo izvanrednih slučajov, — ne samo da je moći bez njega biti, nego je takovo kvarno i nepotrebiš sreditvo, kaj bi moći bilo, i treba bi bilo prepovedati.

Jer, da bi samo onda hasnuval kućiš biča, gda je zbog zrokov potrebno, kak gud smo neprijatelji mučenju živinah, bi nebi i pak nikaj rekli, ali, kada više vu 80 percent slučajov kućiš bez zroka poka s bičom, lak samo iz svoje volje, bez svake misli, iz grubijanščine bi radi voluma dali, da se hasnuvanje biča prepove i to stēnu bolje, jer znamo, da je konj jedna jako dobre narave živina, pak rado i zadjnu svoju jakost, da kada je to potrebno.

Prek jakosti nē obersem i zdrav konj, koj je sa hudim postupanjem ne tvrdoglavim deti, ako ga s vuzdom semo malo ili pak s rečjom s strumanjkami opominemo, toki poslušne, i vija potrebno, da bi kojnik kućiš na kravovo zmučil koja onda, kada takovo zahtēva od živine kaj je prek njeje jakosti.

Takovu živinim pak tući, kooja od nje zahtevanoj zadaći ili zbog betega, ili zbog nevučenja, ili pak zbog tvrde glave ovn zvršiti nemre, je pa čošēju krv uznemiriti, lutilo je to kak n. pr. od jednoga čoveka koj melu ili žito nosi vu zaklih, sa buhanjem s korbacom to zahtēvati, da naj više nese kak more i vičeput nese, kak more

Nemremu si premisliti za kaj je hasnuvali takvim biča koji s toga nikakvoga hasna, nego velikoga kvara imaju i nepriliku dēlaju drugim ljudem.

Da pak je dobro hranjene, zdrave i dobro vucene konje mučiti, buhati nigdar nije treba, vnogi, koji koje držiju, to i kućiši biča samo za »paradu« imaju, to svigde moremo tak s veseljem videti, kak moremo spaziti, da nas srdec boli, mučenje tučenje konjov, bezpotrebno hasnuvanje biča, kaj nē na drugu kak na dvenu dušu kaže.

Ako je vu okolici Rajne, onda vu više varmegjih vacca, vu Ruskim, vu više mestah Amerike i vu sanim New-Jorku hasnuvanje biča prepovedano, neznamo, zakaj je potrebno pri nas hasnuvati biča, kad konj pri nas niti tak nevrši druge posla kak onda. Pak niti nega nikakvoga hasna iz hasnuvanja biča, ali bi znali vnogo povedati, kad je hasnuvanje biča kvarno bilo.

Prepovedanje bičah vu spomenutih mestah je onda nē samo priprećilo, da su velika mučenja sa konji prestala, nego, da su se svaki trsili konje ne preteršiti. hude konje nē su hasnuvali, takovi su vu mesnice došli.

Spameten čovek i koj srdec ima i tak ne tuče konje, a za onakove bestie, kbk znamo videti i tu od Čakovca prama Varaždinu po putu nekoji zagorci, koji vapno voziju se znapijeju, onda pak mućiju siromašku mršavu »kebilicu«, koja bi sigurno rajše već gde pre šintaru počivala a ovde bolje kak more mora bežati.

Za takove bi jako bilo dobro prepovedati hasnuvanje biča.

— F. —

Spomenik Zrinyiev.

Vu denešnjim broju naših novin donasamo na oćevid ime onih ućenikov čakovčke purgarske (gradjanske) škole, koji su svoje dare alduvali za spomenik Zrinyiev. Dare su domoljubni ućeniki medjusobno sabirali, a vu 4-tim razredu je Zdelár Miklós, vu 3-jim razredu pak Scheffer Tivadar zvršili trud sabiranja. Imena darovnikah purgarske škole izkažemo vu magjarskim dēlu naših novin. Lēpo je to od ućenikov purgarske škole, koji su i do vezda, vre od više letah ime Zrinyija vu svojih srcah stovali, ar su jedno društvo imeli, kojemu je ime bilo »Zrinyi-kör«, tojest družtvo Zrinyija.

Vu denešnjim broju izkažemo nadalje sabiranje gospona navučitelja Sveto-Martinskoga, Fliszár Miklósa, koj je peldu dal vnoгим, da puk medjimurski rado alduje na ov plemeniti cilj, ako jim vodje njihovi raztolnaćiju dužnost prama najvećšemu medjimurskomu sinu grofi Zrinyiu.

Z A B A V A

Nekaj iz života naše pokojne kraljice.

Dok je naša pokojna, blage uspomene kraljica Jazabeta još ledična bila, stanovala je većim dielom u kraljevskom gradu »Possenhofen« u Bavarskoj. Kak su već bavarci ljudi dobre čudi i jednostavni, nitko ju nije nazival njezinim pravim naslovom, kraljevska visost, koj tituluš ju je za onda išel, nego su ju svi onak u svojoj dobroćudnosti, posve na kratko i po domaći »princesa Lizika« nazivali, čim je i ona i njezini roditelji posve zadovoljni bili. Kak je ona u Posenhofenu jednostavno živila, kak i svaka purgarska frajlica, otom ovde neću pisati, jer to nije baš nikaj zanimivo, ali hoću dati, da o njoj jedan gospodin iz stališa činovničkoga, čija mati i sestre su svake godine u okolici possenhofenskoj po dva mieseca u lietno vrieme, radi zdravlja materinoga sprovele.

Gospodin anda neka sam pripoveda: Početkom godinah 1850-ih bila je moja mati sa mojim mladjim sestrama kroz

lietno vrieme, više lietah jedno za drugim na jezerišću starnbergerskom te je znala stanovati u Leoni, Berg i u Possenhofenu — sama sela na obali prije rečenog jezerišća. Dok su se znali u Possenhofenu zadržavati, gde se takaj kraljevski grad istoga imena nahadja u kojem je navadno stanoval herceg Max, otac naše pokojne kraljice, spoznale su se moje dvie sestre, jedna jedanašt a druga devet godinah stara, vani na obali se šetajuć, sa obadvim princessami, koje su opet bile pri svojih roditeljah u Possenhofenu, sa princsom Lizikom i Marijom te su sklopile šnjimi ne samo poznanstvo, već i prijateljstvo. Svaki dan su se te četiri mlade prijateljice sastale, sad ovde sad onde i moje sestre nisu mogle zadosta nahvaliti sklonost i ljubeznost obijuh princessah.

U to vrieme, dok su se one tako sastajale i medjusobno zabavljale, dogodilo se je više slučajev, koji su medju ostalimi bili i originalni te su vrijedni, da se iz zaboravnosti napred potegnu i na spomenek ostave.

Niekom dana su ove četiri dievojke okolo jezerišća po sienokošah cvietje brale, kaj je dievojačka najmilija zabava, pak su onak u spomenku i šah, a medjutim i pie-

vanjem došle do gradskog parka, kad im na jedan kral princessa Lizika, koja je bila najstarija med njimi, dade prstom na usta znamenje, da neka negovore neka tiho budu, a opet im rukom mahne i sama postane, za znak, da neidu dalje, da neušte u travu, da stoje, i kad su zamuknule i postale, pokaže im opet princessa Lizika prstom na jedno drvo te po tiho i po prstih koraca profi istomu a njezine tri drugarice čine to isto, i kad dojdou do toga drveta, koje je na bršju šumice parka stalo, opaze pod njim sedeću i na steblo drveta naslonjenu staroćivnu seljakinju a u narućaju joj malo diete, oboje, žena i diete u dubokom snu.

Princessa Lizika sada odredi, da njezina sestra i dvie drugarice onde ostanu i na spavajuće pripaze, jer ona da hoće hitro u grad odbiežati i za staru spavajuću seljakinju od svoje matere nekakovo iznenadjenje izprošiti.

I tako se je zgodilo: za kratko vrieme se princessa vratila iz grada, noseća oćevič omot pod pazuhom. Znatiželjne dievojke stupe za spavajuću seljakinju je srdaćna i blaga princessa donesla; a kad je ova onda omot

Lépa hvala mladim dijakom čakovečke purgarske škole, kak takaj sveto-martinske fare vrėdnim stanovnikom, koje fare stanovniki su po drugupit alduvali!

Sedemnajsti izkaz.

Vučeniki purgarske škole Čakovec	16 k. 95 f.
Hazsics Józef Görőghegy	50 f.
Karlavsecz András >	40 f.
Bogdán Mihály >	20 f.
Novák Mihály Lapány	20 f.
Hoffmann Jenő trgovec Szent-Márton	1 k.
Filó Vincze Szent-Márton	40 f.
Novák Ferencz Felső-Vėghegy	40 f.
Kristofics Péter stolar Szent-Márton	1 k.
Liszár Miklós navučitelj >	1 k.
Lackenbacher V. trgovec >	1 k.
Bezimenec F. (2 put) Csőktornya	10 k.

Ukupno 33 k. 05 f.

Izkaz prošloga broja 1842 k. 28 f.

Sveskupa 1875 k. 33 f.

Osemnajsti izkaz bude sledil v sledecim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Nekaj od sv. oca pape.

Iz Rima javiju, da je tam jako velika vručina, zbog toga onda vnogo novinah pišeju kak je papa zbog vručine višekrat omedlel. To je sve nē istina, jer sv. otec papa, kak javiju, je sada v najbolšim zdravju, akoprem je već 92 ljeta star. Zato svaki dēn audencie drži pak i drugo delo zvršavlje. Najrajše piše latinske pesme kak to negda, dok je još mladi bil, znal. On zmisli pesmu, pak svojemu tajniku diktera koj onda zpiše. Staroga pape desna ruka je već prestaba za pisanje. Vu julijuš bude se v vatikanski vrt v Casino-palaču preseljil.

Vuru je vkral.

Prošle dane je v Szigetváru sejam bil. Po sejmu su se v krčmi Pécsinger Mihalya skup zabavljali Kaszai János dečak iz Pata občine, pak Munkácsy József tkalski dečič iz Apāti občine. Sato su si već zdobra bili kad su prama domu išli. Vu Apāti su

nutri išli k gazdi Munkácsy-a k Paragh tkacu, koj nije bil doma. Jedno vrėme su se spominjali dva bruderi, kad je najedenkrat Kaszás, koj je rekel pred Nunkácsyom, da je kovač, vodu prosil. Dok je Munkácsy po vodu hodil je Takács na stēni viseću Paraghovu vuru, koja je s lancom skup 30 korun vredna je doli zel, pak kak koj je svoje svršil, se je lépo razdružil od svojegaj pajdaša i otišal je. Kaszás je sa tem taki išel nazad v Szigetvár, gde je lanca za 20 fillerov prodal a drugi dan pak se je v Pečuh peljal i tam Dakon János vuraru vuru za 3 kor. prodal. Paragh je prijavil redarstvu, da mu vura fali pak je zato ovo iskalo te Kaszása prijelo i v rešt zaprlo.

Pokopanje turčina v Szombathelyu.

Jeden siromaški bosanski baka je iz Beča dimo se peljal na slobodu, ali na putu je zbetežal, pak je v Szombathelyu došel v soldački špital gde je o. m. 17-ga vumrl. Na pokopanje su telegrafno pozvali iz Beča soldačkog turskoga popa, koj je o. m. 18-ga pred poldan sprevodil na obćeniti cintor szombathelyski turčina soldata.

Žrtva coprije.

Jedna žrtva šatrenja jedna 22 ljet stara mužka puca leži sada mrtva v debreczinskoj mrtvački hiži. Puca se je Vásárhelyi Julianna zvala. Pred par tjedni se njoj je na obrazu i na nogah više ranah napravilo. Ove su nikak nē hotele minuti, pak zato je puca otec, koj razdruženo živi od svoje žene njoj rekel, da naj ida k jednoj ženi v Hajdu-Szoboszóló, ona bude njoj vre to zvrčala. Puca je otišla, pak onda je njoj data ta ista žena vračtvo. Rekla njoj je da svaki večer si sa ovim naj namaže rane. Vračtvo je delovalo. Još onu noč je puca jako hudo postala i drugi dan vumrla. Vračtvo nju je ogiftalo. Iztraga teče.

Vumrl. su.

Szilágyi Gyula legradski ev. (luteranski) pop je vumrl. o. m. 26-ga. Pokojni živel je 56 ljetah i bil je 20 letah vodja luteranske fare legradske. — Megla István čakovečki stanovnik i ošterias bivši podbirev vumrl je 25-ga o. m. Pokojni živel je 72 ljeto. —

Grahovecz András muraszerdahelyski vračitelj vumrl je v prošlim tjednu v 72 dobi svoga živoia. Naj počivaju v miru!

Veliki ogenj.

Kak iz Pápe varaša javiju v Tapolcza fö občini je veliki ogenj bil, koj je skoro čelu občinu na pepel spravil. Tri ljudi vnogo konjov i marve je žrtvom ognja postalo. Ogenj je po poldan ob dvēma vurami vudril vun i za par vur je već 160 hižah i vnogo drugih zidinah na pepel spravil. Muži su najviše na polju bili a žene i deca su nemogući bili proti ognju stati. Ob tri vurah su došli tam ognjogasci iz Pápa varaša, sa trēma spricalkami 40 ljudi zvun toga vnogo više ognjogascov iz okolice, ali jer je na obadvēma strani vulice ogenj bil su nē mogli nikaj drugo pomoći, da su samo ostalih 60 hižah koje su još nē gorele branili. Nevolja je velika. Pohižtvo je sve v hižah zgorelo. Za pogorėlce nabiraju peneze.

Cēna zvonjenja.

Vu Oroszfő občini je v ceniku grčko katoličkog cirkvenog družtva i takov pasuš: Posvećenje zvona 6 korun. Ali ta cēna na jeden izvanredni slučaj spada. Na taj slučaj, gda je drugoč trebalo zvona posvetiti, ako se napriliiku v neprestojnim slučajzvonji. Ove dane se je dogodilo, da je Bocan János v zdenec opal. Vu družtvo je napre došlo, jeli je smeti Bocána sa zvonjenjom sprevoditi zato, da je nē sa navadnom smrtjom vumrl.

— Kak bi bilo moći! rekel je jeden mudraš — im je to nē naravna smrt, kada se gdo v zdenec vtopi.

— Tak je — rekel je plebanuš. — Ali njega zato ipak moramo sa zvonjenjom pokopati, nego onda se mora zvon drugoč posvetiti, a tomu je cēna 6 korun.

Mudrašii su klimali i pismeno napravili odluku.

Svaki svetec prama sebi drži ruke.

Skočila je iz cuga.

Iz Mihályfalva prama Debrecinu idućim cugom se je peljala jedna mlada gospoja. Na jedenkrat je na hitrom odprla vrata kućije i zakriknula je.

odmotala to se je u nutra pokazalo svašta. Najprije potegne iz njega jedan pisani rubac kojega polag još uviekr tvrdo spavajuće seljakinje na travu prostre, na ov nemeće razne fele kolačev, kavu, kukor i fine čokolade, svako opet poseb u papiru zamotano a nato zapove ostalim trem, da se sad po tiho udale, te je odpelja za nē daleko stojećigrm, odkud su onda sve četiri opazivale, kaj bu seljakinja delala, kad se probudi.

Trpljivost ovih četirih dievojkah bila je dosta dugo na probi, jer žena je imala baš zdrav san, stoprv kad se je za nieko vrieme pričelo diete giasiti, koje joj je do sad u naručaju takaj spavalo, probudila se je i žena. Njezino začudjenje i prestrašeno okolo zgliedavanje, kad je te sve stvari kraj sebe zgliedala, bila je za dievojke tam za grmom glavna šala te je morala princessa Lizika ozbiljno je pod jednom opominjati, da se suzdržavaju od smieha, jer bi drugčije im bil smieh na glas vušel a onda bi seljakinji bilo sve odkrito i sala nebi bila uspiela onak, kak je to princessa u svojoj skromnosti i dobroćudnosti žetela i kak je onda po tom i izbilja uspiela, da liepše nije mogla, jer žena si je stvari pobrala i sobom od-

nesla, a da ni danas nezna od koga su bile.

Kak je princessa Lizika bila nagnjena na šalu i sa gradjanstvom a nē samo sebi jednakiimi, vidi se, kad su jednoč nekakovi stranjski išli baš mimo tih četirih dievojkah, koje su baš se vani izvan parka šetale, te ih jedan izmed njih zapita, kud je najbliži put u Tutzing. Jedna izmed njih mu rukom pokaže pravac, kojim najprije u Tutzing dojd, i kad su se ovi već kakovih trideset koráčajah udaljili, vikne princessa Lizika z njimi: »Moraju se jedno malo lievo držati, drugčije dojd zanačajmanje pol ure kasnije k obedu.«

Za ono vrieme nije još bilo na onom jezerišču videti ladjice sa jadri ili dapače male parnjače, nego samo jednostavne čune sa jednim, dvēmi ili četirimi vesli pak onda sjednim kormanom; i princessa Lizika je znala dobro veslati, da kako na mirnom starnberžkom jezeru, a kak bi joj išlo, kad bi imala nabujalu Dravu pri škarjaku preveslati, to su opet druge stvari. Ali sad bilo kak hoče, ove četiri dievojke su se jednoč želele malo po jezerišču prepelati, a naimre pak, kad su tak višetoga veslara u svojoj sredini imale, kakov je bil princessa

Lizika, ali nigde nije bilo nikakove ladjice videti; jedini jedan ribarski čun je bil tu, ali taj je bil daleko van na brieg potegnjeni, pak jer nikoga nije bilo u blizini, koj bi na taj čun bil pazil, porodi se u tih četirih prijateljicah još veća želja za vožnjom po vodi i one se junački sve četiri vupru, da čuna porinu u vodu, ali čun niti zmesta. I dok su se one u muki i potu svojih licah okolo toga čuna zabavljale, začuju iz bližnjeg grmlja na jedan krat debeli hrapavi glas, a taki zatim se pokaže dosta krupan pristar muž te pričme prestrašene dievojke spotati, kaj na nje najme njegov čun spada, u svojoj prostoti je dapače jednu hotel prijeti, to kad je princessa Lizika opazila zakrikne mu srdito: »Da se je niti nedotaknete! jer odmah idem povedati tateku!« i kad se timi riečmi hrabo mužu približe, kak da se hoče šnjim mieri, dovikne joj jedna od onih dvieh staanjiskih gospodičnah: »Ali draga princessa!«

Kad je to muž začul, odmah je druge žice napel. »Ah prosim, kaj ste vi tu iz grada? Ah onda se slobodno vozite!« — te im je još i čuna sam u vodu porinul i vesla donesel.

— Jaj, ja bi se drugam morala peljati! zatem je doli skočila iz cuga. Tak je nesrečno opala, da se njoj je glava na dvoje razkolila. Za par minut je vumrla.

Zaklala nju je tuča.

Veliki viher i tuča je bila o. m. 23-ga vu torontálmegjinski Nagy-Tószeg obćini, kojoj je i jeden čovečji zivot postal žrtvom Viher je zaran vu jutro bil i velika tuča je počela iti takova, kakovu još niti starci nisu videli. Jednu staru ženu Bieringer Annu, koja je na polju bila je tuča zasukla, jer predi nije mogla dmo vujti.

Potepuhl na cintoru.

O. m. 17-ga je pet vandravcov bilo na cintoru vu Szigetváru, koje je jeden Lengyelóti zvani redar vun stiral iz cintora. I tri su na reč poslušni te su se pobrali, ali dva drugi su počekali, dok je redar nazad otišiel vu varaš. Zatem pak su nazad išli na cintor k Samu Györgyu pokopniku, od kojega su peneze zahtevali. Ravno onda je onud išiel Marlon Gyula stražmester sa jednim žandarom, koji su prijeli potepuhe i vu varaš su je gnali. Jeden se zove Braunsperg János 36 ljet star stolarski detić rodjeni vu Konstantinopolju, govori turski, polski, rumanski, srbski, nemški i magjarski. Drugi je Tögel Frigyes 26 ljet star malarski detić rodjeni je vu Wittenbergu, govori magjarski nemški i hrvatski. Obedva su per sub odtilali vun.

Trošenje konjskoga mesa.

Vu Parisu pod jednim raste trošenje konjskoga mesa. 1900 ljeta su 80 jezer više konjov potrosili. Konjske mesnice su pod velikom orsačkom nadzornostjom. Da trošenje konjskoga mesa se s čim bolje obširi na to se je družtvo utemeljilo vu Parizu.

Vumrl je za jednu ptičju gnezdu.

Velika nesreća se je pripetila prošle dane su Bucsaí Györgya debrecinskoga stanovnika István zvanim sinom. Sa svojimi pajdašij je vun išiel vu sumu se igrat. Kad su se već navoljili igrati, je Bucsaí István plazil na jednu drevu, da gnezde išće. Najedenkrat se je pod njim vtrgla jedna kita i

on je sa vrišćanjem opal doli. Odspod su bili dva treki. Ovi su zročili smrt dečeca. Jeden je glavu raznesel širom, a drugi pak crevo. Taki je vumrl. Nije dobro za gujz-dami hoditi.

Nekaj za kratek čas.

1. Početak tjedna.

Na galge su vlekli jeden pondeljek jednoga cigana Žalostno, s pokvaplenom glavom šuta cigan med zandari, niti negladajuć na svećenika, koj se trsi pripraviti zakadencia na tē veliki put. —

Nazadnje dojdou do galgih. Hahar već mu na šinjak hiti vužinca, i već vu sledeći minuti bi mu moral zasuknuti glavu, kada cigan s velikim glasom zakričie:

No, Gyurka, tebi se jako hudo počme tē tjedem! Zbogom čalaren svēt!

Sudci dakako komaj su zadržali vu sebi, da se na glas nenasmēju nad ciganovom huncvutarijom. —

2. Doba jedne žene.

Fruček Katu, koja je to hudo navadu imela, da je sebe svigdar za mlajšu držala, kak je je, — jedenput iznenada su sinom skupa pred sud citovali za svedoke. —

Kuliko tse stari? — pita sudec ženu. —

36 lét. — gospon sudec. —

Sudec se ve k-sinu obrne.

Vi ste sin ove žene?

Je.

Kuliko ste stari?

40 lét sam star! (Čista dobro je povedal.)

Ali hitro je spazil, da to nepaše s dobam svoje matere i zato naglo dođene:

Tojest, ja sam neznam. Naj pitaju gospon sudec moju mamu! —

3. Dragi picek.

Vu Mura-Siklós-u se dogodilo nē zdavna.

Košuta France picek je na Škorpion Pavleka dvor hodil, i tak se privčil tam, da je nazadnje Škorpion Pavlek posvojil ga i zapral vu kotec. Kada zazvedí to Košuta Franca, da njeni picek je vlovljen, pošle muža k Škorpionu, da njoj piceka pusti vun.

k njoj pritiskala. Služnik za čas donese jesti i piti na stol te pozove mater i diecu, da se neka samo bez ikakvog sramuvanja nahrane. I oni su ga podpuno poslušnuli, najprije onak nekak strahomće, a kasnije već malo gjergjernije, dok na koncu nije postalo posve junački; jer glad boli i protiera sva predpostavlanja i bojazni. A kad su bili nahranjeni i napojeni te je poslužnik došel o-većim navezkom u sobu, u kojem je bila nova pristojna odieća, pak je pozval ženu, da sada svoje i dietinje prnjke s-ovimi zamieni, onda je mali skoro već dobila kurazu pitati, od koga njoj ta milost dohadja, i jeli bdije ili sanja? — Ali se ipak nije ufala.

Kad se je mati i dieca u novo preoblekli, došel je opet on prvi služnik te ih je opet odpeljal na ono isto mjesto, odkuda je je simo dopelal, a gore na zidu je stala sakrita kraljica Jalžabeta te se joj je srdce veselilo, da je mogla sirotam pomoći.

I prokleta ruka bezbožnog fanatika mogla je ovakovo plemenito srdce probosti a da nije zadržtala!!! —

Kollay Em.

tojest, da ga nazad da njoj, kakti pravi-vlastitelju. —

Ali Škorpion Pavlek je tigrižkoga srdea, koj se neda tak lahko prestrašiti.

Hoho! — veli Škorpion mužu — tak dugo ja piceka nedam nazaj, dok meni tvoja žena kvar neplati, kaj mi je picek med mojom mladinom zajel. Naj mi pošle 30fillerah, onda njoj ga vun pustim, — prije né!

Kaj si je mogla Košuta pomoći, morala je kvar platiti, a onda pak je tuzbu, pravdu obesila Pavleku na šinjak, kak je ufal ljudskoga piceka posvojiti. —

Kotarski sudec cituje obtuženika pred sud, i kada je videl Škorpion, da Košuta si je fiskaliuša zela, tak je previdel da koj bu tu pravdu zgubil — to bu zasigurno on makar bude se kak gud branil, proti fiskaliušu je sve zahman. — To je on dobro znal, pak zato se dva-triput počoše i veli:

Gospon sudec, prosim, ja bi se rad zobra naravnati s Košutom!

No, to je već spametna reč, — veli fiskaliuš. Bolje se zobra naravnati, ar to puno ménje košta. —

Vežda i sudec nje nagovarja, da se zobra naravnaju, i da nebu niti jeden nezadovoljen, — na reči gosp. fiskaliuša, koj je Košuta Francu branil izreče, da po pravici dužen je Škorpion Pavlek Košuta Franci platiti samo 52, tojest pedeset dvē korune i 76 fillerah vu ime kvara i stroškov.

Pavlek se nato još petput-šestput počoše, zēme budjelara, zplati sumu, i mrgoće nekaj med zubmi, kak da bi rekel: zbogom Barnum ick, zajen mali picek. . .

Od potlam čakovečke filarke — kada njim što baja, da drago tržiju piščance — se svigdar s tim branju:

Ite v Mura-Siklós Škorpion Pavleka pitat, kaj košta jeden picek, on vam vre povē. —

4. V r a g n a s t ě n i.

Jeden zemeljski gospon si je hotel z malati dati svoje hiže, i zato prosi jednoga izvrstnoga malara, da mu to napravi.

Vidiju, prosim veli malar sim bi se sikale lépe ruže, A na srđinu pak namalom spodobu obraza njihove gospe. Kaj nē, kak bu to lépo?

Nesrečen čovek! zakričie gospon. Kaj ste se zmisljili? Kaj vi neznate, da je nigdar nē dobro vraga na stēnu malati!

Hrusóczy Elek.

Gabona árak. — Cienna žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.80 —
Zab	Zob	14.60 —
Rozs	Hrz	14.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.70 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Jecmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	13.00 —
Vegyes » »	» zmēšan	10.80 —
Lenmag	Len	22.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Kak je princessi Liziki bila navada skro-ve, — bez da sebe odkrije, siromakom pomagati, kak smo to u prediđućoj pripoviesti sa spavajućom ženom i dietetom videli, tak je ta navada ostala i potlašnoj cesarici i kraljici Jalžabeti, pak hoću takov jedan slučaj iz Budima ovde pripoviedati.

Zatrudjena, obnemogla i od zime drhtuća žena je tu jednoć pod starom kraljevskom zgradom gore na brieg sopila. Ona je u naručaju nosila plaćuće se diete, pak ga je spremila u rubac i svezala na ledja onak kak su to težakinje navadne svoju diecu sobom nositi, kada idu za plaću na dielo, a dvoje veće diece su takaj drhćući a valjda i gladni, plaćući mater sledili.

Thom na pleći i nevoljom pritisnuta stupala je pognjena polag zidine tvrdjave jednako svojim putem. Na jedan krat dojde pred nju čoviek u opravi, kakovu nose podvorniki visoke gospe te joj nemegne, da ide za njim.

Ona odmah skupa sa diecom ide, a on nje vodi u jednu prostranu i liepo toplo zakurenu sobu. Siromaška žena je začudjeno okolo sebe se zgledavala a dieca su se onak od straha lovila za materinu kiku te se

Nagykanizsai m. kir. dohánygyáruda
mint a m. kir. osztálysorsjáték főelárusítója.

Nyeremény a leg-
szerencsebb esetben
egy millió korona.

**LEGNAGYOBB
NYEREMÉNY-ESÉLYEK!**

Magy. Kir. Osztálysorsjegyek.

Sorsjegyek az I. osztályhoz:

1/4	sorsjegy ára	12 kor.
1/2	"	6 "
3/4	"	3 "
1/8	"	1.50 "

Előnyök: Gyors és pontos kiszolgálás, a
vevők minden húzás után érte-
sítettnek, s nyeremények rögtön
kifizettetnek.

Portomentes levelezés.

Megrendelések a vidékre legcélszerűbben s
s portomentesen az általunk küldendő posta-
lakarékpénztár útján eszközölteknék, s csak
első becses megrendelését levelező lap útján
kérvük.

Nagykanizsai magy. kir. dohánygyáruda
főelárusító.

Nagy-Kanizska m. kr. velika trafikna duhana
kakti glavna prodaja lozov m. kr. razredne lutrija.

**Najvekša
sreča za gvinuti!**

Magj. kr. razredna lutrija.

Lozi k I. razredu:

1/4	loz košta	12 kor.
1/2	"	6 "
3/4	"	3 "
1/8	"	1.50 "

Napredki: Brzo i točno odbavlanje, kup-
cim se po svakim vlečenju da
na znanje i gvinjena svota se
tako izplati.

Odgovori besplatno.

Nabavljene na okolice se najbolje more bez-
platno sa po nas poslanim cheque-listom vci-
niti i samo prvo nabavlanje po putu poštarske
karte prosimo.

Nagykanizska m. kr. trafikna duhana
kakti glavna prodaja.

Vu najsrcešim
slučaju je moći gvinuti, **jeden million korun.**

927 9-10

A szőlő peronoszporája
ellen való védekezéshez legjobb anyag a
A Dr. ASCHENBRANDT-féle

„Bordói-por“

Leszállított ára Budapesten: 50 kg-os zsákokban á kg. 70 fillér,
10 és 5 kg-os zsákokban á kg. 74 fillér.

Használata olcsóbb, biztosabb, a levélhez jobban tapad mint
a rézgálicz, a petmetezőzt sohasem dugítja.

■ A magyar-óvári m. kir. gazdasági academia növény-
életani állomása kísérletének lényes eredménye: 450 magyar
gazda bizonyítványa bárkinék díjtalanul megküldetik.

Megrendeléseket elfogad a

„Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“

Budapest, (V., Alkotmány-utca 31. sz.

Megrendeléseket elfogadnak vidéki a megbizottak is.

Megbizottak:

Liszt és Brodnyák Stridó. — Szalmay József Csáktornya.

964 3-3

Ki lakását **poloskától** tökéletesen s biztosan
megakarja szabadítani, az használja

**Hartmann és
Mittler Bécs „100 arany rovarpor“-ját**
mely 50 év óta a legnagyobb sikerrel használtatik.

Bolhák, konyhabogarak, legyek stb.
férgek kiirtására legbiztosab szer a

**Hartmann és
Mittler-féle „Unikum“ rovarpor**
üvegekben és szórólapdában.

Főraktár: Strahia Testvéreknel Csáktornyan.

Csak akkor valódi
ha az üveg ezen
védjeggyel van ellátva.

Törvényesen védve.

Dr. Zakál Lajos

csáktornyai ügyvéd

irodáját május hó 10-től

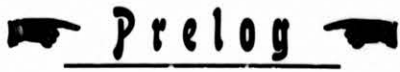

saját házába (előbb dr. Szabó Zsigmond-féle
ház) helyezte át.

Dr. Zakál Lajos

čakovečki fiškalius

je svoju kancelariju 10-ga majuša vu

vu svoju hižu (predi dr. Szabó Zsigmondova
hiža) premestil.

935 8-10

Arverési hirdményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik végrehajthatónak Medved Alajosné szül. Novák Borbála végrehajtást szenvedő elleni 36 k. 80 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő dráva-szent-mihályi 103. sztkvi A+67/5. hrsz. ingatlan 258 kor.; az u. o. 206. sztkvi legelő illetmény egészben 120 k. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi július hó 19. napján délelőtt 10 órakor

Dráva-Szent-Mihály község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 983

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. máju. hó 31-én.

A szőlő

OIDIUM betegsége

ellen a legjobb szer

Dr. ASCHENBRANDT-féle

r é z k é n p o r.

Leszállított ára Budapesten: 50 kgos zsákokban á kg. 50 fillér; 10 és 5 kgos zsákokban á kg. 54 fillér.

Használata olcsóbb, mert kevesebb kell belőle; biztosabb, mert a lombhoz tapad, a szél le nem fujja; ajánlatosabb, — mert a mustot nem bűdösíti — mint a tiszta kénpor vagy a kénmáj.

A szőlő érését sietteti, a termés minőségét javítja.

Sok termelő megtakarított vele egy permetezést a peronospora ellen és megvédte vele szőlejét az őszi rothadástól.

■ Számos magyar gazda bizonyítványa kívánatra megküldetik.

Megrendeléseket elfogad a

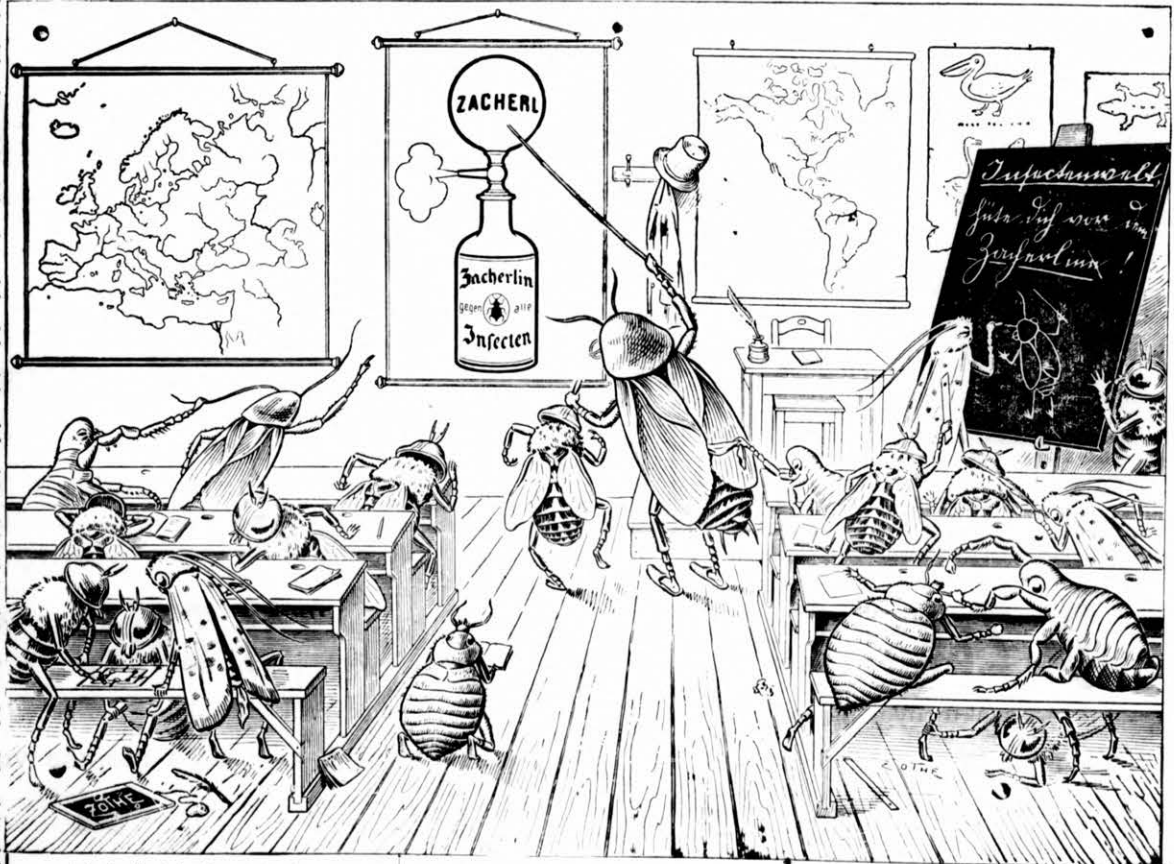
„Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“

Budapest, (V. Alkotmány-utca 31. sz.)

■ Megrendeléseket elfogadnak a vidéki megbizottak is.

Megbizottak:

Liszt és Brodnyák Stridó Szalmay József Csáktornya.

„Zacherlin“ haj! mindenható;
Szólt fontolkodón a tanító.
Kíméletet nem ismerve,
Pusztít a lakásban szerte.

Nem menekül rovar egy se.
Ha szagolja el van veszve.
Hamisítás ki van zárva,
Könnyű ám ismerni rája.

Mert Zacherlin csupán az jó,
Melynek burka: üvegflaskó,
S ez a flaskó olt kapható,
Ahol e plakát látható.

2320. tk. 901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Premus István pap-hegyi lakos végrehajtonak Magdalenics István s neje végrehajtást szenvedők elleni 600 k. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő VI. hegykerületi 759. sztkv. A†415/a. hrsz. erdő 142 k.; u. o. 801. tkv. legelőilletmény 120 k.; u. o. 14. sztkv. A†39. hrsz. a szántó, kert 1 h. 385 □ öl 308 k.; u. a. tkv. A†40. hrsz. szőlő 78 k.; u. o. 15. sztkv. A†27. hrsz. a 18. népsorsz. ház udvarral 320 k.; u. a. tkv. A†28. hrsz. gyümölcsös, szántó-öld 299 k., 2358. hrsz. erdő 160 k.; 25. hrsz. szőlős kert 230 k. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1901. évi július hó 17. napján délelőtt 9 órakor

a VI. hegykerület községhezánál s ugyanazon nap délután 2 órakor a IV. hegykerület községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt árfoylammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 976

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyán, 1901. május 22.

1853. tk. 901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtonak Hammer Katalin végrehajtást szenvedők elleni 97 kor. 88 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő VI. hegykerületi 391. sztkv. 1347. hrsz. ingatlanok Hammer Katalint illető $\frac{1}{6}$ része 180 kor.; u. o. 1355. hrsz. a ház, udvar, kertnek ugyanőt illető $\frac{1}{6}$ része 320 k.; u. o. 2162. hrsz. erdő egészben 30 k.; u. o. 354/b. hrsz. szántó 162 k. becsárban, továbbá a VI. hegykerületi 2035. sztkvben A†1348. hrsz. a. ingatlanok végrehajtást szenvedtől $\frac{1}{6}$ része 166 k. becsárban az árverést ezen megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1901. évi július hó 18. napján délelőtt 10 órakor

a VI. hegykerület községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 980

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyán, 1901. május hó 27-én

Gyümölcs- és szőlő-bor készitési gépek.

Gyümölcs- és szőlő-sajtók,

lolytonosan ható kettős szerkezettel, és nyomóerő szabályzóval

A munkaképesség 20% nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,

Szőlő- és gyümölcs-zúzó

és bogyo morzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő és gyümölcs őrlők. Aszaló-készülékek gyümölcs és főzelek aszalására, gyümölcs-vágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad önműködő „Syphonia“ gyümölcs és szőlővessző permetezők, gyártatnak és szállítatnak jótálás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

cs. és kir. kizár. szabad. gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámoz.

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

Kitüntetve 450 arany, ezüst és bronz éremmel.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Képviselők és vlszontárusítók felvétetnek.

979 1-10

3448. sz. tk. 901.

Hirdetmény.

Dekánovecz község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII., 1891. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. év. XXIX. t.-czikben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése s a helyszíni eljárás a nevezett községben 1901. augusztus 5. napján fog kezdődni.

Ennélközbe felhívatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg s az új tkvi tervezet elleni netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekeblezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15-18, az 1899. XXXVIII. t.-cz. 5, 6, 7, 9. §-ai értelmében szükséges adatokat beszerezni iparkodjanak, s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el s a tulajdonjog bekeblezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Perlakon, a kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál, 1901. évi június 21-én.

HORVÁTH,

kir. járásbíró.

984 1-3

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csury Mihályné győri lakos végrehajthatónak Prelog Márton s társai végrehajtást szenvedők elleni 900 és 1000 k. tőkekövetelés és jár. iránti vjhajtási ügyében a n. kanizsai kir. törvszék a majorlakai 118. sztkvben felvett legelő illetőség 1050 k.; u. o. 359. sztkv. 174/a. hrsz. rét 33 k. 20 f.; a VI. hegykerületi 447. sztkv. 1459. hrsz. szántó 32 k. 20 f.; 1458. hrsz. szőlő 131 k. 20 f.; a VI. hegykerületi 726. tkv. 1460. hrsz. 51. sz. ház, szántó, gyümölcsös 474 k. 80 f.; VI. hegykerületi 693. sztkv. 1419/a. hrsz. a. erdő 7 k. 80 f. becsárban az árverést ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi auguszt. hó 16. napján délelőtt 10 óraker

Majorlakon, s ugyanaznap délután 3 óraker a VI. hegykerületi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyamlat számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt át szolgáltatni. 978

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. május hó 29-én.

1903. tk. 1901.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szmolek Jakab végrehajthatónak Vadlya György végrehajtást szenvedő hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 67 k. 70 f. tőke, ennek 1899. február 28-tól járó 6% kamatai, 60 k. 77 $\frac{1}{2}$ f. eddigi, 19 k. 75 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék perlaki kir. jbiróság területén fekvő a hodosáni 565. sztkvben felvett fele részben 49. hrsz. ingatlan a végr. törv. 156. §-a alapján egészben 640 k.; a m.-királyi 305. sztkvben felvett 889. hrsz. ingatlan u. a. §. al. egészben 106 k.; az u. a. tkvben felvett 922. hrsz. ing. a végr.-t. 156. §. al. eg. 134 k. s az u. a. tkvben felvett 941. hrsz. ing. u. a. §. al. egészben 96 k. kikiáltási árban mint becsárban az

1901. évi július hó 18. napján
d. e. 10 óraker

Hodosán községhezánál, s

1901. évi július hó 18. napján
d. u. 3 óraker

Mura-Király községhezánál dr. Tamás János ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 982

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1900. ápril. hó 25-én.

Régi arany és ezüst pénzeket valamint más tárgyakat a legmagasabb árrban veszek.

Weisz Márton óras és aranymives

Csáktornyan, Takarékpénztári-épület.

Ugyanitt egy jó erkölcsű flu tanoncznak felvétetik.

970 2-3

1936. tk. 900. Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kemény Fülöp perlaki lakos végrehajthatónak Bergavec Iván m.-csányi lakos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 217 k. 40 f. tőke, ennek 1900. évi február hó 3-tól járó 5% kamatai, 59 kor. 50 fill. eddigi, 17 k. 70 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a mura-csányi 135. sztkvben 1011. 1655. 2409. 2415. 2511. hrsz. ingatlan együttesen 911 k. az u. a. tkvben felvett 2981/a. hrsz. ing. 112 k.; az u. a. tkvben felvett 2982/a. hrsz. ingatlan felvett 2984. hrsz. hrsz. ingatlan végrehajtást szenvedő nevén álló $\frac{13}{30}$ része 319 k.; a mura-csányi 1428. sztkvben 2897/18. hrsz. ingatlannak végrehajtást szenvedő nevén álló $\frac{1}{3}$ része 199 k.; a mura-csányi 1544. sztkvben felvett 2646/a. hrsz. ing. 124 k.; a mura-királyi 402. sztkvben felvett 1122. hrsz. ing. 242 k. s az u. a. tkvben felvett 2150/b. hrsz. ing. 252 k. kikiáltási árban mint becsárban az

1901. évi július hó 17. napján
d. e. 10 óraker

Mura-Csány községhezánál, s

1901. évi július hó 17. napján
délután 3 óraker

M.-Király községhezánál dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 977

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. járásbíró, mint tkvnyi hatóság
Perlakon, 1900. évi április hó 3-án.

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandóc elhajtó.)

Millió embernek szer visszaadta teljes egészségét!
Kik galandferegben és gyomorban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől,

a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógy szer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményéért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta fereg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 3 ft postai utánvételt vagy 350 főre való beklüldéssel.

A pántlikagiliszta tünetei a következők: Az arcz halványosárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbőgés, bégörög, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuró, szivó fájdalmak és szurások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendeltetése, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló-fájás, a bűskomorságra való hajlam, életuntagság és a halál óhajtása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Délmag. orsz.)

2298. tk. 1901.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbir. mint tkvi hat. közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Gyurkin Miklós és neje Hadelán Francziska végrehajtást szenvedők domásineczi lakosok elleni végrehajtási ügyében 83 k. 34 f. tőke, ennek 1900. ápril. 26-ik napjától járó 5% kamatai, 10 k. 20 f. eddigi, 18 k. 36 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nkanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a domásineczi 79. sztkv. felvett 130. hrsz. ing. a végreh. törv. 156. §. al. egészben 324 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

1901. évi július hó 22. napján d. e. 10 óraker

Domásinecz községhezánál dr. Tuboly Gyula ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1901. ápril. hó 25-én. 981

Hirdetések

e lap kiadóhivatalában felvétetnek.

